

A harmadik (erősen csapadékos) tenyészet időszak közepén, a teljes területen – de eltérő mértékben – *felelősségű a gyertyán növekedése és a gyomosodás: kisebb mértékben az 1. lékben és az egyenletesen bontott terület kb. 3/4 részén, s igen erőteljesen a 2-3. lékben, ill. az egyenletesen bontott terület kb. 1/4 részén* (a tarra vágott terület szomszédságában).

Minél kisebb a lék záródása, annál erőteljesebb a gyertyán- és lombkonkurrencia: *ha lombsátorban kb. 10 méter átmérőt meghaladó békák keletkeznek, az már kedvezőtlen körülményeket eredményez* – a lékek kialakításakor

nem annak alapátmérőjét, hanem lombsátor záródását kell meghatározni.

Következtetések, javaslatok:

Vizsgálataink alapján *az erdőfelújítási folyamat jelen fázisában az ernyős bontás eredményesebbnek mutatkozik*, jobban fénken tarthatók a tölgyűjulat növekedését akadályozó egyéb növények.

Az adott helyen, valamint az ország több pontján szerzett tapasztalatok alapján *a gyertyános-kocsánytalan tölgyesek felújítását mindenképpen érdemes ernyős bontással megkezdeni*, majd a tölgyűjulat megerősödése után

lehet próbálkozni a lékes vagy csoportos bontásokkal történő folytatással.

Az elsődlegesen faanyagtermelő rendeltetésű erdőkben a Farkaserdőhöz hasonló adottságú gyertyános-tölgyesekben a mintegy két évszázaddal ezelőtt elkezdett és folyamatosan fejlesztett *ernyős fokozatos felújítóvágás alkalmazása tűnik a legcélszerűbbnek*.

Tanulmányunknak informatív jelleget szántunk, a néhány év vizsgálata alapján szerzett tapasztalataink, következtetéseink és javaslataink *nem általánosítandók, hanem egy konkrét területre vonatkoznak*.

Megújított területszerződés

Egyetemi Tanvadászati Terület (ETT) kialakításának és fenntartásának megújításáról kötött megállapodást a Nyugat-magyarországi Egyetem Vadgazdálkodási és Gerinces Állattani Intézete és a Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt.

A gyakorlati oktatás új alapokra való helyezésének első állomása a Nyugat-magyarországi Egyetem Roth Gyula Gyakorló Szakközépiskolája és Kollégiuma 532 hektáros tankerületének létrehozása volt, ahol a diákok szaktanári irányítás mellett a teljes termelési folyamatot maguk végzik. Ennek mintájára létesült – korábbi alapokon – az Egyetemi Tanvadászati Terület, ahol a vadgazdálkodási feladatok a Vadgazdálkodási és Gerinces Állattani Intézet hatáskörébe tartoznak.

Az Ó-Hermes, Asztalfő, Zsilip-árok, Borsóhegy, Terv és Fehér utak találkozási pontja, valamint a Tepper út által kijelölt, 1166 hektáros terület az intézetben folyó oktatás és kutatás háttéréként a

képzés gyakorlati feltételeit biztosítja. Az Egyetemi Tanvadászati Területen – mint a Vadgazdálkodási és Gerinces Állattani Intézet irányításával kialakított, vadászati és vadgazdálkodási berendezéseket szemléltető bemutatóterületen – a hallgatók vadmegfigyelési és vadgazdálkodási gyakorlati ismereteket szerezhetnek, oktatók és hallgatók számára kutatói bázisul szolgál. A területen nemcsak a tanulmányi vadászatok résztvevői vadászhatnak, hanem az intézet javaslatára, s a Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. szakszemélyzetének kíséretében arra érdemes hallgatók és vendégvadászok is.

A területen folyó vadgazdálkodás továbbra is a Zrt. gazdasági tevékenységének része marad (hivatásos vadászait is a Tanulmányi Erdőgazdaság alkalmazza), a vadgazdálkodási irányelveket azonban az intézet határozza meg. A megállapodást kötő felek közösen vállalják az oktatáshoz és kutatáshoz kapcsolódó költségeket, közösen végzik a vadállomány vadászati hasznosítását és együtt viselik a területen lévő, pályázati forrásból közösen felújított Roth-féle vadász- és kutatóház működési és fenntartási költségeit. Az Egyetemi Tanvadászati Területen és a vadászházban való tartózkodás, az itt folyó oktatás, kutatás, vadmegfigyelés és vadászat feltételeit működési szabályzat rögzíti.

A megállapodást a Vadgazdálkodási és Gerinces Állattani Intézet részéről *prof. dr. Faragó Sándor* intézetigazgató, a Nyugat-magyarországi Egyetem rektora, a Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. részéről *dr. Jámor László* vezérigazgató írta alá. Az Erdőmérnöki Kar részéről *prof. dr. Náblík András* dékán ellenjegyezte.

Csiha Tünde Noémi

Földikutya – a Kiskunságban

Kutatók egy csoportjának még 2006 őszén sikerült kimutatni a földikutya előfordulását a Kiskunságból. Hosszú idő óta ez volt az első meggyőző adat arra vonatkozóan, hogy a földikutya mégsem veszett ki a Duna-Tisza közéről, azonban magukat az állatokat akkor nem tudták megfogni. Idén tavasszal, Kelebia közelében viszont sikerült eleven példányokat is fogni, méghozzá három különálló, ám nagyobb apró földikutya-állományt tudtak azonosítani. A földikutya csoportjá-

ba több, egymáshoz külső megjelenés tekintetében nagyon hasonló faj tartozik, melyek teljes bizonyossággal csak genetikai vizsgálattal különíthetők el. Nos, a vérminták kiértékeléséből kiderült, a kelebiai földikutya nem azonosak a Hajdúságban és Dél-Nyírségben élő fajjal, hanem annak egyedeitől jócskán eltérnek. Ennek a Magyarországról első ízben előkerült fajnak Kelebia külterülete az egyetlen ismert előfordulása hazánkban! A korábbi ismert előfordulási területek mind

Szerbia területén, a Vajdaságban vannak. Ám az ottani populációkról, sajnos, már több mint húsz éve semmilyen adat nem férhető hozzá.

Honlapjaink:

www.oee.hu

www.erdesztetilapok.hu

www.forestpress.hu

www.allamerdo.hu

www.erdo.hu